

samme gælder om Omkostninger til Rejser fra eller til vedkommende Hospital.

Jeg kan standse her. Jeg føler mig overbevist om, at selv om de Foranstaltninger, her er Tale om at træffe, ville koste mange Penge, ville de sikkert ikke blive for dyre. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam), som før havde Ordet, oplyste, hvor meget Samfundet aarlig tabte ved Tuberkuloseu, og det Tal, han nævnte, var mange Millioner, saa vidt jeg forstod ham. Men under alle Omstændigheder, ganske bortset fra disse Oplysninger fra det ærede Medlems Side, at Samfundet lider et betydeligt Tab ved denne Sygdoms ødelæggende Virksomhed i vort Folk mellem Aar og Dag, er sikkert nok, og i Løbet af nogle faa Aar vil Tabet blive mange Millioner. Jeg er vis paa, at selv om der ogsaa maa ofres 4 eller 5 Millioner Kr. for at komme Tuberkulosen til Livs, for at faa den helt udryddet eller i hvert Fald svækket saa meget, at dens Magt bliver ubetydelig, ville disse Penge være vel udgivne. Jeg skal saaledes anbefale dette Forslag, idet jeg takker den højtærede Minister, fordi han er fremkommen med det, thi det er et godt Forslag. Dernæst skal jeg anbefale det høje Ting at undergive det en velvillig Behandling. Jeg er ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds overtydet om, at i det Øjeblik det foreliggende Forslag er vedtaget fra Lovgivningsmagtens Side, vil man trindt om i Landet og navnlig i de syges Rækker være inderlig glad og taknemmelig derfor.

Harald Jensen: Efter de to mere videnskabelige Foredrag, som ere holdte af det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) og det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), kan jeg for en væsentlig Del undlade at komme ind paa almindelige Betragtninger over denne store Sag, som vi her lovgive om. Men da det ærede Medlem for Saksøbing lod en Ytring falde om, at Lovgivningens Vej var trang og langsom at komme frem ad, kunde det maaske have sin Interesse at kaste et Blik tilbage paa denne Sags Historie. Allerede i 1892 aabnede man, som man vil se af Kommissionsbetænkningen, flere Sanatorier i Tyskland for Tuberkulosepatienter, men

først i 1895 kom man her hjemme til at drøfte Sagen offentlig. Jeg undlader at berøre, at der allerede i 1889 var udgaaet en Skrivelse fra Sundhedskollegiet denne Sag vedrørende. Først i 1895 ved den danske Lægeforenings Møde blev denne Sag tagen op paa en saadan Maade, at der blev slaaet til Lyd for den Landet over, navnlig i den store Befolkning. Paa dette Mødes Initiativ blev der uddelt en Pjece her i Landet i et Antal af 200,000 Eksemplarer, og man fik senere denne Pjece optagen i Universitetets Almanak, saa at den spredtes Landet over i et Antal af i alt 400,000 Eksemplarer. Man uddelte 10,000 Plakater til at opslaa paa Jernbanestationer og andre Steder og søgte altsaa ad denne Vej ved det skriftlige Ord at gøre Befolkningen opmærksom paa den store Fare, som denne Sygdom medfører. Til det praktiske Udslag af Lægeforeningens Møde tør man vel ogsaa regne, at man byggede Sanatoriet i Vejle. Dette Sanatorium, som blev rejst af Læger med Tilskud af Statskassen paa omtrent 100,000 Kr., var dog ikke mægtigt at tage Sagen op saaledes, som denne Sag burde tages op, som en Folkesag. Det blev mere en Foranstaltning sigtende til at komme de velhavende syge til Hjælp. Man ser det alene af den Betaling, som fordredes paa dette Sanatorium, idet Dagpengene der vare fra 6 til 10 Kr., idet der skulde stilles en Garanti for Betalingen, stor 300 Kr., og idet der skulde ydes Ekstrabetaling for adskilligt. Man vil altsaa se, at der her ved denne Lejlighed blev gjort noget for de velhavende, medens der intet blev gjort for de ubemidlede, de fattige, som dog nærmest berøres af denne Sygdom. Jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), der udtalte, at Fattigdom og Tuberkulose staa i nøje Forbindelse med hinanden.

Der blev i 1896 gjort et Forsøg paa Sagens Fremme, idet det ærede Medlem for Saksøbing, hvis Arbejde i denne Sag fortjener den største Ære og Paaskønnelse, indbragte et Lovforslag her, som nærmest var en Gengivelse af det norske Kommissionsforslag. Dette norske Kommissionsforslag var, om jeg saa maa sige, noget norsk, det tog noget haardhændet paa hele